

[Arbejdsministeren.]

behandling. Kommunalarbejderforbundet har i deres vedtægter en bestemmelse, der forpligter alle, også alle dem uden arbejdsløshedsrisiko, til at være medlemmer af arbejdsløsheds-kassen; det har man vedtaget i forbundet. Det betyder altså, at man får et kontingent ind til staten fra disse mange tusinde, som har tilkendegivet, at de vil fortsætte medlemskabet i en statsanerkendt arbejdsløsheds-kasse, og det synes jeg nok spiller en vældig rolle. Hertil kommer — og det har vi også drøftet før, så det bliver i nogen grad en gentagelse, når jeg siger det her — at lønmodtagerne har ret til at være medlem af en arbejdsløsheds-kasse. Det kan man gøre på den ene eller den anden måde enten ved at danne forskellige grupper — når blot man har 1.000 medlemmer tilsluttet en arbejdsløsheds-kasse, kan den blive anerkendt uden videre — eller ved at gå ind i andre statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Det var baggrunden for, at jeg kom med forslaget om at ophæve § 80, fordi jeg synes, at forudsætningerne inden for denne kasses område er totalt ændret fra det, de oprindelig var. Det er helt andre mennesker, langt flere mennesker, mere end dobbelt så mange, det drejer sig om nu, og det er helt andre vilkår: hvor det tidligere i overvejende grad var tjenestemandsansatte, er det nu i overvejende grad overenskomstansatte. Derfor mente jeg egentlig ikke, at man burde idømme nogen bod i denne sammenhæng, for jeg tror ikke, det ville få konsekvenser, selv om man ikke havde gjort det. De 20 mill. kr. er et forligsforslag, som jeg har stillet, og som et flertal i udvalget har tiltrådt, og det synes jeg er en tilfredsstillende udgang på sagen, alle forhold taget i betragtning.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Hölge, inden vi afslutter denne debat, hvor selvfølgelig statskassens interesser må interessere os alle sammen. Nu har jeg prøvet på at besvare spørgsmålet om de tab, man kunne lide ved, at tjenestemændene gled ud. Men der er jo en anden ting. Hr. Hölge sagde før, at han ikke var særlig tilfreds med, at det var 20 mill. kr., det burde have været 24

mill. kr., der skulle indbetales. Det skal jeg ikke blande mig i. Jeg mener ikke, at folketinget er til for at administrere; der er ført nogle forhandlinger, og jeg godtager det. Men hvis man ikke gjorde noget, men fulgte hr. Hölge, så der blev oprettet de arbejdsløsheds-kasser, jeg nævnte, så ville man jo miste de 20 mill. kr. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Hölge, der er utilfreds med, at man ikke får 24 mill. kr., hvorfor han og hans parti stiller sig på en sådan måde, at statskassen vil miste de 20 mill. kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets tekst og §§ 1 og 2 i det således ændrede lovforslag vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod arbejdsstandsninger på hospitaler m. v. [af Hilmar Baunsgaard m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LX. Fremsat 4/2 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat af medlemmer af det radikale venstre, indeholder en opfordring til regeringen om inden 1. november 1976 at fremsætte lovforslag, der forbyder arbejdsstandsninger på hospitaler og plejehjem, og samtidig indeholder regler om voldgift til afgørelse af eventuelle uoverensstemmelser.

I bemærkningerne til forslaget henviser forslagsstillerne til den konflikt, der fandt sted på de fynske sygehuse i efteråret 1975,